

kymring paa Grund af Bestemmelsen om Tilskuddet til Præmier ved Landboforeningernes Dyrskuer. De store Foreninger ville udmærket godt kunne klare sig, men for mindre Foreninger vil det blive vanskeligt. De, der kende Forholdene, vide, at det er overmaade smaa Budgetter, disse mindre Foreninger arbejde med, og en Formindskelse af Tilskuddet vil i mange Tilfælde betyde, at Præmiebeløbene til de aarlige Dyrskuer ville blive overordentlig smaa. Dyrskuerne have og ville vedblive at have stor Betydning. Det viser sig altid, at det, der bidrager mest til, at man kan samle Folk i Landboforeninger til et eller andet Arbejde, man ønsker at begynde paa, er Afholdelsen af aarlige Dyrskuer. Derefter kan man naturligt tage et andet Arbejde op. Men ogsaa for ældre Landboforeninger have Dyrskuerne stor Betydning, og navnlig for mindre Foreninger vil det, som sagt, blive vanskeligt at nøjes med et formindsket Tilskud. Denne Bestemmelse om det mindre Tilskud harmonerer ikke med Bestemmelsen om, at den mindste Præmie, der overhovedet maa gives til Dyrskuerne, skal være paa 10 Kr., fordi Præmierne i mange smaa og mindre Landboforeninger ofte, selv for de højeste Præmiers Vedkommende, kun er paa 10 Kr. Jeg skelner mellem „mindre“ og „smaa“ Landboforeninger. Af smaa Landboforeninger have vi faaet en hel Del i den sidste Tid. Landboforeningernes Arbejde gaar ud i videre og videre Kredse, og det er gavnligt. For de helt smaa Landboforeninger vil det efter min Mening blive umuligt at holde Dyrskuer, hvis de ikke benytte sig af den Bestemmelse i Lovforslaget, at naar de slutte sig sammen, kunne de faa Tilskuddet forhøjet med 20 pCt., og jeg kan ikke indse, at der kan være noget at indvende mod denne Bestemmelse, tværtimod tror jeg, at netop den Belæring, Landboerne skulle høste ved Dyrskuerne, bliver betydelig større, naar de helt smaa Foreninger slutte sig sammen og holde Dyrskuer i Forening.

Der findes enkelte Bestemmelser vedrørende Præmiering, som jeg vil røre en Smule ved. Jeg skal saa vidt mulig undgaa Gentagelser af det, der allerede er berørt af tidligere Talere. I § 3 findes der en Bestemmelse, som gaar ud paa, at for at Ejeren af et Dyr kan modtage Pengepræmie, skal han have anskaffet dette Dyr inden 3 Maaneders Alderen. Denne Bestemmelse findes ogsaa i den nuværende Lov af 1902, men det er en Be-

stemmelse, som efter min Mening burde gaa ud, naar vi nu i 1912 reviderer Loven. Jeg kan saa udmærket godt forstaa de ideelle Grunde, som ligge bag ved en saadan Bestemmelse. Grunden er nemlig den, at for at en Mand skal kunne modtage en Pengepræmie for et Dyr, skal han ved sit Opdrætterarbejde have bevist, at han virkelig selv har præsteret noget. Det er ikke tilstrækkeligt, at han i 1 eller 2 Aar, før Dyrskuet skal holdes, gaar hen og køber 1 eller 2 gode Dyr. Men ser man, hvorledes det gaar til i det praktiske Liv, mener jeg alligevel, denne Bestemmelse burde gaa ud, fordi det adskillige Steder — det har jeg personlig Erfaring for — har medført, at nogle af de bedste Dyr, netop paa Grund af denne Bestemmelse, holdes borte fra Dyrskuerne, idet Ejeren maaske har købt disse Dyr, da de vare et halvt eller et helt Aar gamle. Da det, som sagt, er af den største Betydning, at de bedste Dyr, som overhovedet findes, blive fremstillede paa disse Skuer, mener jeg, at den omtalte Bestemmelse, som i Virkeligheden skadelig, bør udgaa. Jeg synes heller ikke, at man fra Statens Side kan stille overdrevent store Fordringer netop i Betragtning af, at det i Fremtiden bliver ret minimale Beløb, der blive stillede til Landboforeningernes Raadighed.

Der findes ligeledes i Lovforslaget en Bestemmelse — jeg skal blot nævne den, den har været omtalt før — om, at et Dyr, som der er tilkendt Pengepræmie, ikke maa sælges inden 2 Aar efter Præmieuddelingens Dato, i modsat Fald skal Præmien tilbagebetales. Jeg er absolut imod denne Bestemmelse og mener, at da man allerede ikke behøver den Bestemmelse om 1 Aar, som findes i den nu-gældende Lov, bliver det rent galt nu at fastsætte 2 Aar. Af praktisk Erfaring ved jeg, at der i den Henseende kan finde et Angiveri og en Kontrolering Sted, som er i højeste Grad generende for de fleste Landboforeninger, og de smaa Summer, der her er Tale om, er i Virkeligheden for intet at regne. Naar Tiden nu udstrækkes til 2 Aar, vil Angiveri- og Kontroleringssystemet blive endnu meget værre, end det er, og netop af den Grund mener jeg, at man bør tage denne Bestemmelse ud af Lovforslaget.

Med Hensyn til Præmiering paa Statsskuer har jeg ikke noget at indvende mod Lovforslagets Bestemmelser. Jeg finder, at det er meget fornuftigt, baade at man har Individpræmier for yngre Tyre og Hingste og Af-